

Geachte leden van de Raad , college en aanwezigen,

Graag maak ik van deze gelegenheid gebruik om het volgende nog even kort te belichten.

SOS benoemt meerdere malen Zelfpluktuin Groenhof als een mooi en uniek bedrijf dat een belangrijke toeristische trekpleister is voor het eiland . Bij inspraak op raadsvergaderingen, bij ingediende zienswijzen en zelfs in het beroepschrift wordt dit aangehaald.

Naar onze mening zegt dit dat SOS de pluktuin, het bedrijf van mij en mijn man, hiermee als toevoeging voor het eiland Terschelling ziet, en dat het voortbestaan van ons bedrijf een algemeen belang dient voor het eiland.

Vandaar ook dat wij het ten zeerste betreuren dat ik hier vandaag wéér moet staan, want in het kader van het toekomstig voortbestaan van ons mooie en unieke tuinbouwbedrijf is de uitbreidingsmogelijkheid die wij in dit bestemmingsplan aanvragen noodzakelijk. Helaas wordt juist dit tegengehouden door dezelfde stichting.

Wij hebben vanaf het begin af aan getracht zoveel mogelijk partijen, waaronder S.O.S., erbij te betrekken. We hebben de noodzaak voor een bouwperceel aan een ieder uitgelegd, om samen tot een geschikte vorm, hoogte, locatie en compleet bestemmingsplan te komen wat past in het omliggende landschap. SOS heeft echter op geen enkele wijze hun bezwaren aan ons kenbaar gemaakt, behalve dan via gemeentelijke procedures en de Raad van State. Van een stichting die opkomt voor het 'eilander eigene' zou je anders verwachten.

Inmiddels zijn, door alle zienswijzen en de gang naar de Raad van State door S.O.S., al 6 jaar verstreken waarin de ontwikkeling van ons bedrijf stilstaat. Dit zijn 6 jaar waarin wij nee moeten verkopen aan gasten omdat wij niet de hoeveelheid fruit kunnen telen die voldoet aan de vraag. 6 jaar waarin wij niet de benodigde koel, vries en verwerkingsmogelijkheid hebben. 6 jaar waarin al ons materieel buiten staat en we geen onderhoudsruimte hebben en 6 jaar lang waarin wij niet de juiste toezicht en teeltondersteuning kunnen bieden die nodig is doordat wij elke dag ons kwetsbare bedrijf onbeheerd achter moeten laten.

We begrijpen dat de mogelijkheid er moet zijn zodat belanghebbenden eventueel de gang naar de Raad van State kunnen maken, maar ik hoop dat u, maar vooral S.O.S. begrijpt dat het in dit geval jaren oponthoud en hierdoor ook jaren aan inkomstenderving aan onze kant betekent. Dat is heel veel, voor een kleinschalig bedrijf als het onze. En daarbij noem ik nog niet eens de hoeveelheid tijd, energie en geld die wij ongewild in procedures hebben moeten steken, de impact die dat heeft op ons als jong eilander gezin is zeer groot.

En waarom? Want waarom gaat SOS zo ver om een kleinschalig eilander tuinbouwbedrijf te belemmeren in haar voortbestaan? Welke doelstelling van SOS ligt hieraan ten grondslag en rechtvaardigt deze acties? Alle landschappelijke bezwaren zijn reeds teniet gedaan door de Raad van State. Dus welk gedeelte van het 'eilander eigene' en het 'algemeen belang', waar de stichting naar eigen zeggen voor op komt, komt er nu nog in het geding? Ons bedrijf dient toch juist het 'algemeen belang'? En is toch als kleinschalig eilander tuinbouwbedrijf juist onderdeel van het 'eilander eigene'? Wellicht begrijpt u onze verwarring.

Vandaag bespreekt u als raad wederom ons bedrijf en ons bestemmingsplan. Na de vraag om een betere toelichting zijn vandaag alle adviezen en rapporten beschikbaar waaruit blijkt dat wij een volwaardig agrarisch bedrijf zijn en de noodzaak voor een bedrijfswoning duidelijk is. Hiermee is naar onze mening aan alle eisen van de rechter voldaan.

Wij doen dan ook nu via deze weg een dringend beroep op SOS én haar leden om te stoppen met verder juridisch getouwtrek. Als Terschelling ook in de toekomst de vruchten van ons bedrijf wil blijven plukken, dan is het zaak nu te accepteren dat aan alle eisen die gesteld zijn is voldaan, zodat wij na 6 jaar eindelijk aan de slag kunnen met de noodzakelijke ontwikkeling van ons bedrijf.

Bedankt.